

มุมมองการนำเสนอปัญหาเสพติดผ่านตัวละครในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า”

Drug Problem Presenting Method Aspect Through Characters in Novel Series

“Rak Hom Fah”

พรพรรณ อันโต*

Pornpan Onto

วัฒน์ชัย หมั่นยิ่ง**

Watanachai Monying

สายหยุด บัวทุม**

Saiyud Buathum

Received : May 20, 2020

Revised : October 19, 2020

Accepted : November 30, 2020

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์มุมมองการนำเสนอปัญหาเสพติดผ่านตัวละครที่ปรากฏในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” จำนวน 5 เรื่อง คือ พระจันทร์กลางใจ ไต้แสงดารา ฟ้าล้อมทราย พรายแสนดาว และพราวเวหา โดยพิจารณาจากตัวละครเอก ตัวละครปรปักษ์ และตัวละครประกอบ โดยมุ่งเน้นตัวละครที่นำเสนอปัญหาเสพติดที่ปรากฏในเรื่อง ซึ่งพบว่า 1. มุมมองการนำเสนอปัญหาเสพติดผ่านตัวละครเอก ได้นำเสนอมุมมองของอดีตผู้ต้องขังคดีค้ายาเสพติดที่กลับตัวกลับใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นสาเหตุของการค้ายาเสพติดและปัญหาการถูกสังคมรังเกียจตามมา มุมมองของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคนรอบข้างที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบที่มีต่อสมาชิกในครอบครัวของผู้ค้ายาเสพติด มุมมองของนักการทูต ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวทางการแก้ไขปัญหาเสพติด มุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงต่อชีวิตของเจ้าหน้าที่ผู้ปราบปรามยาเสพติด และมุมมองของพนักงานอัยการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นการแก้ไขปัญหาเสพติดด้วยกระบวนการยุติธรรม 2. มุมมองการนำเสนอปัญหาเสพติดผ่านตัวละครปรปักษ์ ได้นำเสนอมุมมองผู้เสพยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นสาเหตุในการเสพยาเสพติดของวัยรุ่นและหายนะที่เกิดจากยาเสพติด มุมมองของผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการค้ายาเสพติดเป็นการกระทำที่เป็นภัยต่อสังคม บั่นทอนความเจริญของประเทศไทย และมุมมองของผู้ผลิตยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ามี การซื้อขายและผลิตยาเสพติดได้มากขึ้น

*นักศึกษาลูกศรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Master of Arts students Thai Program at Department Faculty of Humanities Naresuan University

**อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Lecturer at the Department of Thai Program, Faculty of Humanities Naresuan University

ทำให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาอาชญากรรม หรือแม้แต่ก่อความเสียหายให้แก่สังคมและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง 3. มุมมองการนำเสนอปัญหายาเสพติดผ่านตัวละครประกอบ ได้นำเสนอมุมมองผู้เสพยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นสาเหตุการเสพยาเสพติดที่เกิดจากการถูกชักจูง ล่อลวงจากผู้เสพยาเสพติด มุมมองผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุของการค้ายาเสพติดที่มีสาเหตุมาจากความโลภ และมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหาร ซึ่งสะท้อนให้เห็นความยากลำบากในการปราบปรามยาเสพติด

คำสำคัญ : มุมมองการนำเสนอ / ปัญหายาเสพติด / นวนิยายชุด รักหม่าฟ้า

ABSTRACT

This research aims to analyse drug problem presenting method aspect through characters in “Rak Hom Fah” novel series which consists of 5 novels; Phra Jun Klang Jai, Tai Saeng Dara, Fah Lom Sai, Plai Saeng Daw and Plaw Weha. The novels were analysed using main characters, Nemesis characters and supporting characters by focusing on the characters those present drug problem in the novels. The research found that 1. Drug problem presenting method aspect through main characters present former drug dealer and convict who has reformed himself aspect by reflecting cause of dealing drug and following issues of it which is being disgusted by society, The novels also presents aspect of surrounding people whom were effected by those involved with drug which reflect the consequences to family members of drug dealers, Ambassador aspect by reflecting the solution to solve drug problem, police aspect by reflecting risk of handling with drug problem, And attorney aspect by reflecting solution to solve drug problem by justice. 2. Drug problem presenting method aspect through nemesis characters present drug users aspect by reflecting cause of using drug in teenager and harm of drug, drug dealers aspect by showing that dealing drug is a threat to society and a obstacle to country, and drug producer aspect by reflecting that more dealing and producing cause problems such as family problem criminal problem or even degenerate society and country. 3. Drug problem presenting method aspect through supporting characters presents drug users aspect by reflecting cause of using drug which is persuaded, deceived by other drug user, drug dealing aspect by reflecting cause of dealing drug which is greedy and police, soldier aspect by reflecting the difficulty and co-operation of dealing with drug.

Keywords : Presenting method aspect / Drug problem/ Novel Series Rak Hom Fah

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันมีวรรณกรรมเฉลิมพระเกียรติจำนวนมากที่มีการนำเสนอในรูปแบบนวนิยาย เช่น นวนิยายชุด “ลูกไม้ของพ่อ” และนวนิยายชุด “แผ่นดินแห่งรัก” เป็นการนำโครงการในพระราชดำริ แนวพระราชดำริ และบทเพลงพระราชานิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศมหากษัตริย์สยาม รัชกาลที่ 9 มาถ่ายทอดในรูปแบบนวนิยาย และในปีพุทธศักราช 2559 มีวรรณกรรมเฉลิมพระเกียรติชุด “รักหม่มฟ้า” สร้างขึ้นโดยสำนักพิมพ์พิมพ์คำ เพื่อเทิดพระเกียรติพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา (พระอิสริยยศในขณะนั้น) เนื่องในโอกาสที่โครงการกำลังใจในพระตำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ครบรอบปีที่ 10 ซึ่งเป็นโครงการที่ก่อตั้งขึ้นด้วยวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มผู้ต้องขังหญิงที่เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม ทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตในเรือนจำ รวมทั้งการแสวงหาแนวทางต่าง ๆ เพื่อให้คนกลุ่มนี้กลับออกไปสู่โลกภายนอกอย่างมีคุณภาพและไม่กลับเข้ามาสู่วังวนของการกระทำผิดอีกไม่ว่าเรื่องใด ๆ นอกจากนี้ยังมีพระตำริให้ผ่อนนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางการพัฒนาทางเลือกมาปรับใช้กับผู้ต้องขัง เพื่อให้ผู้ต้องขังที่ใกล้พ้นโทษได้มีแนวทางประกอบอาชีพสุจริตติดตัว

นวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” เป็นนวนิยายที่จัดทำขึ้นเพื่อสะท้อนปัญหาอาเสพติด กระบวนการยุติธรรมไทย ที่นำไปสู่การให้โอกาสแก่ผู้ที่มีผิดพลาดจนชีวิตต้องไร้อิสรภาพและผ่อนนำแนวทางของศาสตร์พระราชามาเป็นประเด็นสำคัญในการที่จะทำให้ผู้ที่ก้าวพลาดได้กลับมาที่มียืนในสังคม โดยการวางโครงเรื่องร้อยเรียงเข้ากับเรื่องราวความรัก ความผูกพันของตัวละครตามกลวิธีนำเสนอวรรณกรรมประเภทนวนิยาย แนวคิดหลักของนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” เป็นเรื่องการนำเสนอสาเหตุของปัญหา วิธีการแก้ปัญหา รวมไปถึงสะท้อนกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาอาเสพติด ซึ่งมีแรงบันดาลใจในการสร้างนวนิยายชุดนี้จากพระกรณียกิจของพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ในฐานะที่ทรงเคยดำรงตำแหน่งพนักงานอัยการและอดีตรองอัครราชทูต ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการทางการทูต กระบวนการเจรจาโน้มน้าวข้อมติในระดับสหประชาชาติ กระบวนการยุติธรรมไทย การผ่อนนำศาสตร์พระราชาหรือการพัฒนาทางเลือก (AD) มาพัฒนาพฤติกรรมนิสัยและจิตใจของผู้ต้องขัง และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังหญิงตามโครงการกำลังใจในพระตำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา โดยถ่ายทอดผ่านนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ พระจันทร์กลางใจ โดย ญันนทร, ใต้แสงดารา โดย ชอนกลิ่น, ฟ้าล้อมทราย โดย คณิตยา, พรายแสนดาว โดย กรรรมภา และพราวเวหา โดย ลัลลลลิล (Matichon, 2016)

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิเคราะห์นวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” ในด้านมุมมองการนำเสนอปัญหาอาเสพติดที่พบในสังคมไทย ผ่านตัวละครในนวนิยายที่ผู้แต่งถ่ายทอดเรื่องราวสู่สังคมแวดวงวรรณกรรม ด้วยเห็นว่าตัวละครในนวนิยายมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาอาเสพติดทั้งทางตรงและทางอ้อม แสดงให้เห็นถึงมุมมองต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาเสพติด สะท้อนให้ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้ปัญหาอาเสพติดในแต่ละบริบทของสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์มุมมองการนำเสนอปัญหาอาเสพติดผ่านตัวละครที่ปรากฏในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า”

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “มุมมองการนำเสนอปัญหาเสพติดผ่านตัวละครในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า”” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” ทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ พระจันทร์กลางใจ โดย ญันทร, ใต้แสงดารา โดย ช่อนกลื่น, ฟ้าล้อมทราย โดย คณิตยา, ทรายแสนดาว โดย กรรรมภา และพราวเวหา โดย ลัลลลลิล และนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ โดยการวิเคราะห์ครั้งนี้ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของ Vichyapakorn. (1991, p.41) ที่กล่าวถึงการจำแนกประเภทของตัวละครตามความสำคัญของบทบาทที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ ตัวละครเอกหรือตัวละครสำคัญ (Protagonist or Central Character or Main Character or Major Character) หมายถึง ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญต่อเรื่องและมีความสัมพันธ์กับโครงเรื่องมากที่สุด ตัวละครประกอบ (Minor Character) ได้แก่ ตัวละครที่มีบทบาทไม่มากนัก โดยอาจมีบทบาทไปในทางใดทางหนึ่งของเรื่อง เช่น ช่วยในการดำเนินเรื่อง เสริมตัวละครเอกให้เด่นออกมา ตัวละครขัดแย้งหรือตัวละครฝ่ายตรงข้าม (Antagonist) เป็นปัญหาหรืออุปสรรคที่ตัวละครสำคัญต้องแก้ปัญหาหรือเอาชนะอุปสรรคนั้นให้ได้ มาเป็นแนวทางในการพิจารณาตัวละคร โดยมุ่งเน้นตัวละครที่นำเสนอปัญหาเสพติด ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่าจะใช้คำว่าตัวละครปรปักษ์ซึ่งมีความหมายเดียวกันกับตัวละครขัดแย้งหรือตัวละครฝ่ายตรงข้ามของ Vichyapakorn. (1991)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษานวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” ผู้วิจัยได้ศึกษามุมมองการนำเสนอปัญหาเสพติดผ่านตัวละครเอก ตัวละครปรปักษ์ และตัวละครประกอบ พบว่ามีการนำเสนอ ดังนี้

1. มุมมองการนำเสนอปัญหาเสพติดผ่านตัวละครเอก (Protagonist or Central Character)

ตัวละครเอกในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” ทั้ง 5 เรื่อง มีการนำเสนอปัญหาเสพติดที่แตกต่างกันคือ อดีตผู้ต้องขังคดีค้ายาเสพติด ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคนรอบข้างที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และผู้ที่ทำหน้าที่แก้ไขปัญหาเสพติด ซึ่งจากบทบาทที่แตกต่างกันของตัวละครเอกในแต่ละเรื่อง สะท้อนให้เห็นปัญหาเสพติดในมุมมองที่แตกต่างกัน ดังนี้

นวนิยายเรื่อง พระจันทร์กลางใจ พบว่า พิมพจันทร์ เป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเสพติดในมุมมองของอดีตผู้ต้องขังคดีค้ายาเสพติด เนื่องจากวีรดาซึ่งเป็นน้องสาวของพิมพจันทร์ค้ำค้ำยาเสพติด หากพิมพจันทร์ไม่หาเงินมาจ่ายภายในเวลาที่กำหนด พ่อค้าจะนำน้องสาวของเธอไปขายชดเชยจากการที่นำตัวเองเข้าไปพัวพันกับการค้ายา จึงทำให้พิมพจันทร์ตกเป็นผู้ต้องหาคดีค้ายาเสพติดและถูกจำคุกในที่สุด ดังตัวอย่าง

พิมพจันทร์ยังจำคืนนั้นได้ดี...เธอถูกสั่งให้มาพบกับใครบางคน พร้อมของในกระเป๋าซึ่งมีมูลค่าราวสี่หมื่นบาท เธอไม่อยากทำงานนี้เลย แต่ทุกอย่างรอบตัวบังคับ ผู้หญิงอายุสิบแปดที่มีน้องสาวต้องดูแล และเพราะชีวิตน้องสาวอยู่ในกำมือคนพาล เธอจึงต้องเป็นเบี้ยให้คนชั่วใช้เดิน...วันที่พิมพจันทร์รู้ว่าน้องสาวติดอยู่ในวงจรอุบาทว์นี่ก็คือวันที่ถูกบุกมาทวงหนี้ที่บ้าน...บอกเธอน้องสาวค้ำค้ำยาเสพติด เป็นเงินหนึ่งหมื่นบาท หากไม่หา

มาให้มันภายในวันนี้มันจะเอาน้องเธอไปขายชดดอก...เธอจึงยอมทำหน้าที่เป็นเด็กส่งยา แต่ดูเหมือนสวรรค์จะเมตตาเธอเพราะแค่ครั้งแรกเธอก็ถูกจับด้วยของกลางยาบ้าทั้งหมดสองร้อยเม็ด...เธอจึงรับสารภาพว่ายาบ้าทั้งหมดเป็นของตัวเองและไม่ยอมชดทอดใครเพื่อให้น้องสาววัยสิบสี่ได้มีชีวิตที่เป็นปกติ เมื่อเธอทำเช่นนั้นก็ได้รับการตัดสินให้ถูกจำคุกสี่ปี แต่สารภาพจึงลดโทษลงกึ่งหนึ่งเหลือเพียงแค่สองปี

(Yanantorn, 2016, p.302-303)

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาเสพติดของผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในฐานะผู้ค้าที่มีความจำเป็นที่จะต้องนำเงินจากการค้ายาเสพติดมาใช้หนี้ เป็นการสะท้อนให้เห็นสาเหตุของการค้ายาเสพติดที่เกิดจากความจำเป็น เพราะต้องการหาเงินใช้หนี้ จึงเลือกใช้ชีวิตที่ผิดด้วยการหันไปค้ายาเสพติด เนื่องจากเป็นวิธีที่หาเงินได้ง่าย ได้เงินเป็นจำนวนมากและรวดเร็ว และยังสะท้อนให้เห็นถึงผลเสียของการค้ายาเสพติดนั่นคือการถูกจับดำเนินคดีและต้องโทษจำคุก จากปัญหาเสพติดที่พิมพ์จันทร์เข้าไปเกี่ยวข้องจนเป็นเหตุให้เธอต้องกลายเป็นผู้ต้องขังหญิง สะท้อนให้เห็นผลที่ได้รับจากปัญหาข้างต้น ก่อให้เกิดปัญหาสืบเนื่องหลังจากที่เธอพ้นโทษ นั่นคือการถูกสังคมรังเกียจ ทำให้ตัวเธอเองขาดความมั่นใจมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการออกสู่สังคมดังตัวอย่าง

เมื่อลิปต์กำลังจะถึงจุดหมายปลายทาง พิมพ์จันทร์ก็เอาชุดที่ติดกับเสื้อวอร์มขึ้นมาคลุมศีรษะ แม้รู้ว่ามันไม่ได้ช่วยอะไรแต่เธอก็รู้สึกว่ามันคือเกราะที่ทำให้คนอื่นมองเห็นหน้าเธอไม่ชัด เมื่อเจอกันครั้งหน้าก็จะจำกันไม่ได้ ซึ่งมันทำให้เธอสบายใจ แต่ถึงอย่างนั้นเธอก็เห็นพนักงานหลายคนของมาวินเจมส์มองเธออย่างสนใจและบางคนถึงขั้นใช้สายตาเหยียดหยามเธอด้วยซ้ำ...ทว่ายังไม่ทันได้ก้าวออกจากประตู เสียงโวยวายของพนักงานอีกคนก็ดังขึ้น “โทรศัพท์ฉันทาย! จับผู้หญิงคนนั้นเอาไว้ มันขโมยโทรศัพท์ฉัน!” ...แล้วใจเธอก็สั่นสะท้านเมื่อเห็นว่าพนักงานคนนั้นชี้มาทางเธอ เสี้ยววินาทีถัดมาเธอก็ถูกรุมล้อมด้วยกลุ่มคน ทั้งพนักงานของมาวินเจมส์ ทั้ง รปภ. รวมถึงคนอื่น ๆ ที่อยู่ในละแวกนั้น เธอตกตะลึงไปชั่วขณะเพราะไม่คิดว่าตัวเองจะกลายเป็นผู้ต้องหาในคดีนี้

(Yanantorn, 2016, p.181-182)

จากเหตุการณ์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า พิมพ์จันทร์สร้างเกราะป้องกันตนเองเพื่อปกปิดปมในอดีตที่เคยเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ เธอขาดความมั่นใจในหลาย ๆ เรื่อง จนทำให้พนักงานในบริษัทมาวินเจมส์มองเธอด้วยความอคติ ไม่ไว้วางใจจนเป็นเหตุให้เธอถูกสังคมกล่าวหาว่าเป็นขโมย สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเสพติดในด้านผลกระทบจากการค้ายาเสพติด โดยแสดงให้เห็นว่าเมื่อไปพัวพันกับยาเสพติดจนได้รับโทษเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำและเมื่อพ้นโทษออกมา สังคมมักไม่ให้การยอมรับอดีตผู้ต้องขัง ถูกกลั่นแกล้งต่าง ๆ ไม่ว่าจะป็นข้อกฎหมายหรืออคติส่วนบุคคล ถูกมองด้วยสายตาหวาดระแวงและเหยียดหยาม บุคคลเหล่านี้จึงถือเป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

นวนิยายเรื่อง ได้แสงดารา พบว่า ปุษะยะ เป็นตัวละครเอกฝ่ายชายที่นำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากครอบครัวยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ปุษะยะมีภูมิหลังในวัยเด็กที่เกี่ยวข้องกับยา

เสพติด เนื่องจากในวัยเด็กแม่ของเขาต้องโทษจำคุกจากคดีค้ายาเสพติด เขาจึงถูกส่งเข้าสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า และได้หนีออกมาใช้ชีวิตเร่ร่อน ดังตัวอย่าง

พ่อของปุษยะเสียชีวิตตั้งแต่เขายังอยู่ในครรภ์แม่ ทำให้แม่ของเขาต้องเย็บผ้า ซักผ้า และรีดผ้า หาเงินเลี้ยงดูเขากับแม่สามีตามลำพัง ภาระของครอบครัวทำให้ท่านเกิดความเครียด กระทั่งแม่สามีป่วยด้วยโรคไตทำให้ต้องพอกไตบ่อยครั้ง ท่านจึงหนีไปพึ่งยาเสพติด...แม่ของเขาก็ตัดสินใจเดินทางผิด ด้วยการเป็นคนส่งเฮโรอีนให้เอเยนต์รายใหญ่ เพื่อนำเงินมาเลี้ยงดูเขาและรักษาแม่สามี รวมทั้งจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ธนาคาร...ก่อนจะถูกตำรวจจับขณะส่งเฮโรอีนจำนวน 50 กรัมในที่สุด...ท่านต้องโทษจำคุกถึงสี่สิบแปดปีกับอีกหนึ่งร้อยห้าสิบห้าวันนับตั้งแต่วันนั้นปุษยะจึงกลายเป็นเด็กกำพร้าโดยสมบูรณ์ เพราะยาซึ่งเจ็บออก ๆ แอด ๆ มาตลอดก็เสียชีวิตลงในเวลาไล่เลี่ยกัน...เขาจึงถูกส่งเข้าสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ก่อนจะหนีออกมาแล้วใช้ชีวิตเร่ร่อนริมถนนอยู่หลายวัน...ท่านผู้หญิงแห่งวังวงศ์วิเศษแล้วสงสาร จึงรับมาเลี้ยงดูเป็นลูกบุญธรรมอีกคน...

(Soinkrin, 2016, p.17-18)

จากข้อความข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากครอบครัวข้างที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นสาเหตุของการค้ายาเสพติดที่เกิดจากความต้องการหาเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว จึงเลือกใช้วิธีที่ผิดด้วยการหันไปค้ายาเสพติด เพียงเพราะเป็นวิธีที่หาเงินได้ง่าย และได้เงินเร็ว นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงผลเสียของการค้ายาเสพติดนั่นคือ การถูกจับดำเนินคดีและต้องโทษจำคุก จากการต้องโทษจำคุกของผู้เป็นแม่ ส่งผลให้ปุษยะต้องกลายเป็นเด็กกำพร้าและใช้ชีวิตเร่ร่อน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ายาเสพติดไม่ได้ให้โทษเฉพาะผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นหัวหน้าครอบครัวเท่านั้นแต่ยังส่งผลกระทบต่อสมาชิกภายในครอบครัวได้รับความเดือดร้อนในการดำเนินชีวิตทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่อยู่ภายใต้การปกครองต้องกลายเป็นเด็กกำพร้าใช้ชีวิตเร่ร่อน เพราะไม่มีผู้ดูแล ซึ่งเป็นการทำลายอนาคตของประเทศชาติ

นวนิยายเรื่อง ฟ้ายล่อมทราย พบว่า พาชวิญ เป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่นำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของนักการทูต ซึ่งเป็นผู้ที่ทำหน้าที่นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเสพติด พาชวิญได้ถ่ายทอดแนวความคิดการเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อผู้เสพยาเสพติดให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุมที่สำนักงานสหประชาชาติ ณ กรุงเวียนนา ดังตัวอย่าง

...“UNGASS on Drugs 2016 จัดห่างจากครั้งแรกถึงสิบแปดปี เทรนด์โลกช่วงก่อนหน้านั้นคือการประกาศทำสงครามกับยาเสพติด แต่หลายสิบปีให้หลังเราค้นพบแล้วว่าแนวทางการปราบปรามไม่อาจหยุดยั้งปัญหานี้ได้อย่างเด็ดขาด...” “ฉะนั้นการแก้ไขอาจต้องทำควบคู่กันหลายแนวทาง แต่แนวทางหนึ่งที่ดิฉันเห็นว่าน่าสนใจและน่าจะบรรลุอยู่ในพันธสัญญาธรรมของเรา เพื่อจัดการและตอบโต้ปัญหาเสพติดโลกอย่างมีประสิทธิภาพที่จะนำเข้าสู่ที่ประชุม UNGASS on Drugs ในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้าก็คือ การลดอุปสงค์และลดอันตรายควบคู่กันไปกับการเปลี่ยนทัศนคติที่ว่าผู้เสพยาคือผู้ป่วยที่สมควรได้รับการบำบัดมากกว่าจะมองว่าเป็นอาชญากรเหมือนในอดีต ซึ่งหากเปลี่ยนกระบวนทัศน์เหล่านี้ ปัญหาผู้ต้องขังจากคดีเมทแอมเฟตามีนล้นคุกก็อาจ

เบาบางลง และที่สำคัญคุณภาพชีวิตของพวกเขาเหล่านั้น ย่อมดีกว่าการต้องไปหมอดอนาคตหลังม่านกำแพงแน่นอน”

(Kanitaya, 2016, p.102-104)

จากข้อความข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของนักการทูต ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวทางการแก้ไขปัญหาเสพติด เนื่องจากปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ หลายประเทศทั่วโลกจึงร่วมมือกันหาแนวทางการแก้ไข ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาการแก้ปัญหายาเสพติดด้วยแนวทางการปราบปรามไม่อาจหยุดยั้งปัญหานี้ได้อย่างเด็ดขาด แต่การแก้ปัญหายาโดยการลดอุปสงค์ (ลดจำนวนผู้เสพ) และลดอันตรายควบคู่กันไปกับ การเปลี่ยนทัศนคติที่ว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่สมควรได้รับการบำบัดฟื้นฟูมากกว่าถูกลงโทษ เป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ที่นอกจากจะสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนและช่วยลดปัญหาผู้ต้องขังคดียาเสพติดล้นเรือนจำแล้ว ยังสามารถตัดวงจรยาเสพติดไม่ให้ผู้เสพไปเจอผู้ค้าในเรือนจำอีกด้วย การบำบัดเป็นวิธีการหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากหลังจากรับการบำบัดแล้ว ผู้เสพยังได้รับโอกาส สามารถกลับมาใช้ชีวิตได้ตามปกติ แต่ถ้าผู้เสพต้องโทษจำคุก ชีวิตของพวกเขาจะหมดโอกาสที่ดีหลาย ๆ อย่างไป หากคนในสังคมเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อผู้เสพ มองว่าพวกเขาเหล่านั้นคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษามากกว่าการถูกลงโทษ ซึ่งนอกจากจะช่วยแก้ไขปัญหายาผู้ต้องขังล้นเรือนจำแล้ว ยังเป็นการให้ชีวิตใหม่แก่พวกเขา เปิดโอกาสให้พวกเขาทำประโยชน์แก่ประเทศชาติต่อไปได้

นอกจากนี้ พหุชาวยังได้รับมอบหมายให้เผยแพร่แนวทางการพัฒนาทางเลือกตามศาสตร์พระราชากว่าประเทศที่เป็นสมาชิกคณะกรรมาธิการยาเสพติดแห่งสหประชาชาติ (CND) ดังตอนที่พหุชาวยุทศุกับฟาริด เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐโคลอมเบีย เรื่องแนวทางการพัฒนาทางเลือก (AD) ที่ประเทศไทยนำมาใช้แก้ปัญหายาเสพติด ดังความว่า

“ขอบคุณค่ะ ความจริงแนวทางของในหลวง...ดิฉันหมายถึงพระมหากษัตริย์ไทย แนวทางของพระองค์ท่าน ตลอดจนสมเด็จพระนางเจ้าฯ เรื่องการแก้ไขปัญหายาชีวิตความเป็นอยู่อย่างครบวงจร เริ่มตั้งแต่การเข้าไปพัฒนาระบบสาธารณสุขภาคพื้นฐาน ไฟฟ้า น้ำ ถนนหนทาง ให้การศึกษา ให้การสาธารณสุข ให้อาชีพ เรียกว่าเป็นการแก้ไขยาเจ็บ จน ไม่รู้ ให้พวกเขาใช้ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพราะพระองค์ท่านทรงเชื่อว่าถ้าทุกคนมีทางเลือกที่ดีกว่าย่อมไม่ยากเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดีหรือสิ่งผิดกฎหมาย ฉะนั้นพระองค์ทรงพยายามสร้างทางเลือกใหม่ ๆ ที่ดีกว่าให้แก่ชาวบ้าน อย่างโครงการพัฒนาตอยตุ้งๆ เป็นตัวอย่างที่ดีของการเข้าไปแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างเป็นรูปธรรมมีการเข้าไปแก้ไขปัญหายาคอนติดยาโดยใช้ระบบแอเรียเบส จากนั้นเข้าไปพัฒนาพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจทดแทน สร้างงาน และอื่น ๆ ตามมา จนทุกวันนี้คนที่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นคนเคยเสพ คนที่เคยเป็นพ่อค้ารายย่อยซึ่งทำไปเพราะความยากจนก็กลายเป็นต้นแบบผู้นำชุมชนที่เป็นแรงบันดาลใจและกำลังใจให้แก่ผู้ต้องขังใกล้พ้นโทษได้มีกำลังใจกล้าแกร่งที่จะออกไปเผชิญโลกกว้างโดยไม่หันหลังกลับมายุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก”

(Kanitaya, 2016, p.364-365)

จากข้อความข้างต้น สะท้อนการแก้ไขปัญหาเสพติดด้วยการนำศาสตร์พระราชชาหรือการพัฒนาทางเลือก (AD) มาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเสพติดโดยยึดหลักสายกลาง เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิตความเป็นอยู่อย่างครบวงจร และสร้างวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นให้กับผู้ที่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดด้วยการสร้างทางเลือกที่ยั่งยืน ทำให้พวกเขาเหล่านั้นมีกำลังใจและกล้าที่จะออกไปเผชิญโลกกว้างโดยไม่หันหลังกลับมายุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก

นวนิยายเรื่อง พรายแสนดาว พบว่า เศรษฐวิวัฒน์ เป็นตัวละครเอกฝ่ายชายที่นำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่แก้ไขปัญหาเสพติดโดยใช้วิธีการปราบปราม เนื่องจากเศรษฐวิวัฒน์มีใบหน้าคล้ายกับพ่อเลี้ยงภูมา เอเยนต์ยาเสพติดรายใหญ่ของภาคเหนือ เมื่อพ่อเลี้ยงภูมาเสียชีวิตจากเหตุการณ์ปะทะกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เศรษฐวิวัฒน์จึงสวมรอยเป็นพ่อเลี้ยงภูมาเพื่อตามสืบคดียาเสพติดและปราบปรามขบวนการค้ายาเสพติดของจะยอโบ ดังตัวอย่าง

เศรษฐวิวัฒน์ยื่นมือ เขาก็คิดแบบเดียวกับฉัตร ในเมื่อพ่อเลี้ยงภูมาตัวจริงตายไปแล้ว หาตัวปลอมก็ไม่ยากเท่าไร ‘ฉันจะเป็นพ่อเลี้ยงภูมาให้เอง’...สุดท้ายฉัตรก็ไม่อาจทัดทานได้ พวกเขาและชุดสายสืบของฉัตรจึงวางแผนให้เศรษฐวิวัฒน์สวมรอยเป็นพ่อเลี้ยงภูมา ส่วนฉัตรที่มาป่วนเปียนในไร่รานแล้วรับบทเป็นคนที่จะช่วยชีวิตพ่อเลี้ยง เท่านั้นทั้งสองก็เข้าไปอยู่ในไร่ได้

(Kornruppa, 2016, p.328-329)

จากข้อความข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยสะท้อนให้เห็นการแก้ไขปัญหาเสพติดด้วยวิธีการปลอมตัวเข้าไปอยู่กับผู้กระทำผิดเพื่อสืบข้อมูล ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งในการปราบปรามยาเสพติดที่ชี้ให้เห็นถึงความยากลำบากในกาปราบปราม หากต้องการให้ภารกิจสำเร็จลุล่วงเจ้าหน้าที่ผู้ปราบปรามยาเสพติดต้องเสียสละตนเอง แฝงตัวเข้าไปอยู่กับกลุ่มผู้กระทำผิด และบางครั้งต้องร่วมมือผู้กระทำผิดด้วยจนกลายเป็นเสมือนอาชญากรเสียเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่เสี่ยงอันตรายเป็นอย่างมาก เพราะหากความลับถูกเปิดเผย ย่อมก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตของเจ้าหน้าที่เหล่านั้นได้

นวนิยายเรื่อง พราวเวหา พบว่า นัปดาห์ เป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่นำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่แก้ไขปัญหาเสพติดโดยใช้กระบวนการยุติธรรม นัปดาห์พบว่าสำนวนการสอบสวนคดีนำเข้ายาเสพติดให้โทษประเภทที่หนึ่งเพื่อจำหน่ายที่ทางตำรวจส่งมาให้เธอยังมีข้องโหว่ เธอจึงต้องหาหลักฐานอื่นเพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่าพินสมิส่วนรู้เกี่ยวข้องกับจริง เมื่อเธอพบหลักฐานยืนยันว่าพินสมิส่วนเกี่ยวข้องกับกรกระทำผิด เธอจึงแนะแนวทางให้พนักงานสอบสวนดูหลักฐานที่เธอพบและสั่งการให้นำหลักฐานที่พบใส่รวมมาในสำนวนด้วย เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานพิสูจน์ต่อศาลว่าพินสมิส่วนรู้จริง ดังตัวอย่าง

สำนวนการสอบสวนคดีนี้ เบื้องต้นทางตำรวจส่งมาให้ดู เธอพบว่ายังมีช่องโหว่ คือรูปถ่ายของพนัสในวันที่มีการเจรจาซื้อขายยาเสพติด เห็นตัวพนัสไม่ได้ชัดเจน แม้ตำรวจชุดจับกุมจะให้การยืนยันแต่พนักงก็คงปฏิเสธเสียงแข็งว่าไม่ใช่

ส่วนวันนำเข้ายานั้นมีรูปถ่ายพนัสชัดเจน เธอเดาว่าพนัสน่าจะอ้างว่าตามไปกับภรรยาโดยไม่รู้ว่าเป็นไปทำอะไร นับดาวจึงต้องลองหาหลักฐานอื่นเพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่าพนัสมีส่วนรู้เห็นจริงหรือไม่ เธอลองค้นประวัติผู้ต้องหาลองเอาชื่อไปค้นในอินเทอร์เน็ต และได้พบเฟซบุ๊กของพนัสโดยบังเอิญ โชคดีที่พนัสเปิดบางโพสต์เป็นสาธารณะไว้ ที่แรกเข้าไปไล่ดูก็ไม่เห็นว่าอะไรที่น่ามาเชื่อมโยงกับคดี หรือใช้ยืนยันว่าพนัสมีส่วนรู้เห็นในกิจการผิดกฎหมายของพ่อเลี้ยงภรรยาได้...จนไปสะดุดตารูปถ่ายครอบครัวในวันลอยกระทงเมื่อสองปีก่อน พนัสสวมใส่ชุดคันทา เทียบกับรูปถ่ายจากสายลับก็คือชุดเดียวกัน ดูวันที่ในสำนวนคดีของพ่อเลี้ยงภรรยาแล้วเห็นว่าเป็นวันตรงกันอีกจึงจับมาเป็นหลักฐานยืนยันตัวตนว่าพนัสอยู่ในวงเจรจานั้นจริง ๆ

นับดาวชี้ทางให้พนักงานสอบสวนลองดูหลักฐานชิ้นนี้และให้ใส่รวมมาในสำนวนด้วย...

(Lanlalin, 2016, p.12-13)

จากข้อความข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาอาชญากรรมในมุมมองของพนักงานอัยการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการที่เป็นผู้วินิจฉัยพยานหลักฐานการสอบสวนในคดีอาชญากรรม หากเห็นว่ามีเพียงพอต่อการฟ้อง พนักงานอัยการสามารถสั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการสอบสวนหรือหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหา สอดคล้องกับที่ Office of provincial public prosecution Uttradit. (n.d.) ได้อธิบายอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการไว้ว่า

เมื่อมีเหตุและละเมิดกระบิลเมือง เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะดำเนินการสืบสวนจับกุมสอบสวน แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนต่ออัยการ อัยการจะเป็นผู้วินิจฉัยว่าพยานหลักฐานการสอบสวนเพียงพอที่จะพิสูจน์ให้รับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยหรือไม่ว่าผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา หากเห็นว่าเพียงพออัยการก็จะสั่งฟ้อง หากเห็นว่าไม่เพียงพอก็จะสั่งไม่ฟ้อง หรือหากเห็นว่าการสอบสวนยังไม่สิ้นกระแสความก็จะสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นที่กำหนดให้จนกว่าจะเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้ว่าจะสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง เมื่อสั่งฟ้องแล้วก็จะติดตามดำเนินคดีในศาล และเมื่อศาลมีคำพิพากษาแล้วหากเห็นว่าคำพิพากษาไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ก็จะอุทธรณ์ ฎีกาต่อไปจนถึงที่สุด

นอกจากนี้ นับดาวยังเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาชญากรรม ดังจะเห็นได้จากตอนที่นับดาวพูดคุยกับภรรยาเรื่องคดีอาชญากรรม ดังความว่า

“ต้องก็มีแต่จะถึงจะถือว่ามีไว้เพื่อจำหน่าย” “สำหรับยาบ้า ถ้ามีเกินสิบห้าเม็ด หรือคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ตั้งแต่ 375 มิลลิกรัมขึ้นไป ถือว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายค่ะแม่” “อืม ถ้ามีอยู่หลายเม็ดแล้วบอกว่าเอาไว้เสพมันก็ไม่ค่อยน่าเชื่อนะ” “ใช่ค่ะ”

(Lanlalin, 2016, p.163)

จากบทสนทนาข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงกฎหมายยาเสพติดได้อย่างชัดเจน โดยเกณฑ์ที่ใช้เป็นบทสันนิษฐานเด็ดขาดในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 การพิสูจน์เจตนาว่าเป็นผู้เสพหรือผู้ค้า จะพิจารณาจากเกณฑ์เบื้องต้นว่าถ้าผู้ต้องหาหามียาบ้าหรือเมทแอมเฟตามีน (อนุพันธ์แอมเฟตามีน) ในครอบครองเกินจำนวนที่กำหนด คือ 15 เม็ดขึ้นไป หรือคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ตั้งแต่ 375 มิลลิกรัมขึ้นไป จะถือว่ามิใช่ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

จากการศึกษาวิเคราะห์การนำเสนอปัญหายาเสพติดผ่านตัวละครเอกในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” พบว่า ตัวละครเอกได้นำเสนอปัญหายาเสพติดในมุมมองที่แตกต่างกัน คือ มุมมองของอดีตผู้ต้องขังคดีค้ายาเสพติดที่กลับตัวกลับใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นสาเหตุของการค้ายาเสพติดและปัญหาต่อมาหลังจากที่พ้นโทษ คือการถูกสังคมรังเกียจ มุมมองของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคนรอบข้างที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ายาเสพติดไม่ได้ให้โทษเฉพาะผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นหัวหน้าครอบครัวเท่านั้นแต่ยังส่งผลกระทบต่อสมาชิกภายในครอบครัวได้รับความเดือดร้อนในการดำเนินชีวิต มุมมองของนักการทูต ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วยการเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อผู้เสพยาเสพติดและการรื้อมนำศาสตร์พระราชชาหรือการพัฒนาทางเลือก (AD) มาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติด มุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงต่อชีวิตของเจ้าหน้าที่ผู้ปราบปรามยาเสพติด และมุมมองของพนักงานอัยการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นการแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วยกระบวนการยุติธรรมและยังสะท้อนให้เห็นถึงกฎหมายยาเสพติด

2. มุมมองการนำเสนอปัญหายาเสพติดผ่านตัวละครปรปักษ์ (Antagonist)

ตัวละครปรปักษ์ในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” จะเป็นตัวละครที่มีบทบาทตรงข้ามกับตัวละครเอก กล่าวคือ ตัวละครปรปักษ์ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมในด้านลบ เช่น เป็นผู้เสพยาเสพติด เป็นผู้ค้ายาเสพติด และเป็นผู้ผลิตยาเสพติด ซึ่งการนำเสนอปัญหายาเสพติดผ่านตัวละครปรปักษ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง พระจันทร์กลางใจ พบว่า วีรดาซึ่งเป็นน้องสาวของพิมพ์จันทร์ เป็นตัวละครปรปักษ์ที่นำเสนอปัญหายาเสพติดในมุมมองของผู้เสพ วีรดาคิดว่าความล้มเหลวในชีวิตของเธอเกิดจากพิมพ์จันทร์เป็นต้นเหตุ เนื่องจากตอนเด็กวีรดามักถูกเปรียบเทียบกับพิมพ์จันทร์ เมื่อวีรดาคิดเช่นนั้นจึงหาวิธีการเรียกร้องความสนใจให้บุคคลอื่นเห็นความสำคัญของตนโดยการเข้าไปอยู่ในกลุ่มของเพื่อนอันธพาลและทำทุกวิถีทางให้ตนเองโดดเด่นเหนือกว่าบุคคลอื่น ๆ จึงเป็นหนทางนำไปสู่การเสพยาเสพติด ดังตัวอย่าง

...ทุกครั้งที่เธอเห็นหน้าพิมพ์จันทร์เธอก็เกลียดฝายนั้นอย่างจับหัวใจ เพราะไม่ใช่เพียงแค่อีกฝายเป็นสาเหตุการตายของพ่อและแม่ แต่ทุกคนมักจะเปรียบเทียบกับพี่สาวเสมอ และการเปรียบเทียบทุกครั้งจะต้องจบลงที่พิมพ์จันทร์ดีกว่า เพราะต้องการการยอมรับเธอจึงเข้าไปอยู่ในกลุ่มเพื่อนอันธพาล ทำทุกอย่างเพื่อให้ตัวเองมีที่ยืน ตั้งแต่หนีเรียน ทะเลาะวิวาทตบตีกับเพื่อนต่างกลุ่ม เทียวกลางคืน ล่าแถมผู้ชายทั้งที่อายุยังไม่ถึงสิบห้า และที่ร้ายที่สุดเห็นจะเป็นเรื่องการลองยาเสพติด เพราะความใจถึง กล้าได้กล้าเสียทำให้เธอได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้ากลุ่ม มีคนเข้าหาเธอมากมาย การเป็นที่ยอมรับในช่วงนั้นมันทำให้เธอมีความสุข แต่แล้วทุกอย่างก็

แทบจะสลายหายไปกับสายลมเมื่อเธอติดหนี้เจ้าของสถานบันเทิงแห่งหนึ่งซึ่งหนี้ทั้งหมดนั้นเกิดจากค้ายาเสพติด ชั้นแรกเธอยอมใช้หนี้มันด้วยความบริสุทธิ์ ไม่ต้องบอกเลยว่าเธอเจ็บปวดขนาดไหนกับการที่ต้องให้มันข่มเหง ร่างกายของเธอบอบช้ำจนเป็นไข้มาหลายวัน แต่มันก็ไม่ได้ทำให้เธอเซ็ด เธอยังแะเวียนไปเอายาจนกระทั่งที่สาว ของเธอรู้เรื่องนี้แล้วยื่นมือเข้ามาสารระแนจนถูกจับเข้าคุก...

(Yanantorn, 2016, p.316-317)

จากข้อความข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้เสพ สะท้อนให้เห็นสาเหตุในการเสพยาเสพติดของวัยรุ่นซึ่งเป็นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต บางคนมีความอยากรู้อยากลอง บางคนต้องการเป็นที่ยอมรับจากเพื่อน จึงไปทดลองเสพยาเสพติดเหล่านั้นเพื่อแสดงความเป็นพวกเดียวกัน บางคนมีความคึกคะนอง ต้องการแสดงความเก่งกล้าของตนในกลุ่มเพื่อน จึงเสพยาเสพติดเพื่อให้เพื่อนยอมรับว่าตนเก่ง หรือบางคนมีความผิดหวังในชีวิตของตนเอง ผิดหวังในชีวิตครอบครัว เพื่อเป็นการประชดตนเองหรือประชดผู้อื่น จึงหันไปเสพยาเสพติดทั้ง ๆ ที่ทราบว่าเป็นสิ่งไม่ดีก็ตาม และยังสะท้อนให้เห็นว่าผู้ที่หลงผิดจนนำตนเองไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ว่าจะสาเหตุใด เพราะตนเองหรือเพราะผู้อื่นก็ตามย่อมพบกับชีวิตที่ตกต่ำและหายนะที่เกิดจากยาเสพติด

นวนิยายเรื่อง ไต้แสงคารา พบว่า เมตต์ เป็นตัวละครประปักษ์ที่นำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้ค้ายาเสพติด เมตต์เป็นเอเยนต์ยาเสพติดรายใหญ่ คอยส่งยาให้นักศึกษาและเด็กวัยรุ่นที่ขอรวบรวมกลุ่มกัน เพื่อแข่งขันความเร็วของรถมอเตอร์ไซด์ตามท้องถนนในเวลากลางคืน ดั่งบทสนทนาระหว่างเศรษฐวัฒน์กับ ปุษยะเรื่องการส่งยาเสพติดของเมทินี ความว่า

“ไอ้เด็กรึ๊นแสบ” ร้อยตำรวจโทตรัยคุณ คู่หูของเศรษฐวัฒน์เสริมขึ้น “สายรายงานมาว่ามันเป็นเอเยนต์รายใหญ่...ไอ้เด็กรึ๊นคอยส่งยาให้พวกนักศึกษา แล้วก็พวกเด็กแว้น เด็กสก็อย ฉันทักบวัฒน์กำลังตามสืบให้ถึงหัวหน้าใหญ่มัน...”

(Soinkrin, 2016, p.30)

จากบทสนทนาข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการกระทำของผู้ค้ายาเสพติดเป็นภัยต่อสังคม โดยเฉพาะผู้เสพยาเสพติดที่เป็นเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่ดำเนินชีวิตในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ อยากรู้ อยากรลองของใหม่ และมีทัศนคติที่ผิด ๆ เกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดจนนำไปสู่การติดยาเสพติดนั้นในที่สุด ดังนั้นปัญหาเสพติดจึงเป็นปัญหาที่เป็นภัยร้ายแรงต่อเยาวชนและทุกคนในชาติ ทั้งยังเป็นภัยร้ายแรงต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต และยังเป็นปัญหาความวุ่นวายให้กับสังคม ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอาชญากรรม ก่อความเสื่อมโทรมให้แก่สังคมและบ้านเมือง หรือแม้แต่นั่นทอนความเจริญของประเทศชาติ

นวนิยายเรื่อง พรายแสนดาว พบว่า จะยอโบ เป็นตัวละครประปักษ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้ค้ายาเสพติดที่มีอำนาจสูงหรือตำแหน่งสูงในองค์กรค้ายาเสพติด จะยอโบเป็นกำลังสำคัญของ

เปาเซียะตง ราชายาเสพติดรายใหญ่ จะโยบทำหน้าที่ลักลอบขนยาเสพติดตามตะเข็บชายแดนเข้ามายังประเทศไทย ดังเหตุการณ์ตอนที่เศรษฐกิจวัฒนธรรมทบทวนความทรงจำเกี่ยวกับจะโยบ ความว่า

“จะโยบหรือ” เศรษฐวัฒนธรรมทบทวนความทรงจำทันที เขาจำข้อมูลเครือข่ายยาเสพติดตามตะเข็บชายแดนได้ทุกก๊กทุกเหล่า จะโยบเป็นมือขวาของเปาเซียะตง ราชายาเสพติดรายใหญ่ที่มีโรงงานผลิตลึกลับเข้าไปในเขตของชนกลุ่มน้อย โดยมีจะโยบเป็นตัวเดินยาตามตะเข็บชายแดน รอคอยการขนส่งเข้าประเทศ มีการสกัดกั้นและพยายามจับกุมหลายครั้ง แต่คว้าน้ำเหลวทุกครั้ง

(Kornrumpa, 2016, p.32)

จากข้อความข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้ค้ายาเสพติดเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อประเทศชาติ เพราะเมื่อยาเสพติดถูกกระจายเข้ามาในประเทศจะก่อให้เกิดปัญหาความวุ่นวายให้กับสังคม ไม่ว่าจะเป็นปัญหาครอบครัว อาชญากรรม หรือแม้แต่ก่อความเสียหายให้แก่งสังคมและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง และยังสะท้อนให้เห็นถึงความยากลำบากในการปราบปรามยาเสพติด เพราะไม่สามารถกำจัดให้หมดสิ้นไปจากสังคมได้

นวนิยายเรื่อง พรานเวหา พบว่า เปาเซียะตง เป็นตัวละครที่นำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้ผลิตยาเสพติด เปาเซียะตงเป็นผู้นำชนกลุ่มน้อยของพม่าและมีโรงงานผลิตยาเสพติดขนาดใหญ่ ซึ่งยาเสพติดที่ผลิตได้มีจำนวนมากและยังมีการปรับสูตรยาใหม่ที่รุนแรงขึ้น ทำให้ยาเสพติดกระตุ้นประสาทมากกว่าเดิม ติดแล้วเลิกยาก นอกจากนี้เขายังมีธุรกิจค้าอาวุธสงครามซึ่งเชื่อมโยงกับกลุ่มแบ่งแยกดินแดนทางภาคใต้ ดังตัวอย่าง

“ปีที่ผ่านมานี้โอเดอริยาเสพติดมีเข้ามามากขึ้น และกำลังผลิตของเปาเซียะตงก็ขยายเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ล่าสุดสามารถผลิตยาบ้าได้ไม่ต่ำกว่าวันละสองแสนเม็ด และช่วงหลังมานี้มีการปรับสูตรยาใหม่ นอกจากเมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็นสารตั้งต้นแล้ว มีการผสมสารเสพติดอื่น ๆ ที่รุนแรงขึ้น ทำให้ยาเสพติดกระตุ้นประสาทมากกว่าเดิม ติดแล้วเลิกยาก และยาเสพติดใหม่พวกนี้ก็หลุดเข้ามาในประเทศของเราเป็นจำนวนมากแล้ว”

(Lanlalin, 2016, p.232)

จากข้อความข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้ผลิตยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ามีการซื้อขายและผลิตยาเสพติดได้มากขึ้น ผู้ผลิตยาเสพติดจึงเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อประเทศชาติ เพราะเมื่อผลิตยาเสพติดได้มากขึ้น ก็จะก่อให้เกิดปัญหาสืบเนื่องต่อมา คือ มีผู้ติดยาเสพติดเพิ่มขึ้น จึงก่อให้เกิดปัญหาความวุ่นวายให้กับสังคม ไม่ว่าจะเป็นปัญหาครอบครัว อาชญากรรม หรือแม้แต่ก่อความเสียหายให้แก่งสังคมและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง

จากการศึกษาวิเคราะห์การนำเสนอปัญหาเสพติดผ่านตัวละครปักษ์ในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” พบว่า ตัวละครปักษ์ได้นำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองที่แตกต่างกัน คือ มุมมองของผู้เสพยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นสาเหตุในการเสพติดของวัยรุ่นและหายนะที่เกิดจากยาเสพติด มุมมองของผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการค้ายาเสพติดเป็นการกระทำที่เป็นภัยต่อสังคม บั่นทอนความเจริญของประเทศชาติ

และมุมมองของผู้ผลิตยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ามีการซื้อขายและผลิตยาเสพติดได้มากขึ้น มุมมองเหล่านี้ยังส่งผลให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา อาทิ ปัญหาครอบครัว ปัญหาความวุ่นวายในสังคม อาชญากรรม หรือแม้แต่ก่อความเสื่อมโทรมให้แก่สังคมและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง เป็นต้น

3. มุมมองการนำเสนอปัญหาเสพติดผ่านตัวละครประกอบ (Minor Character)

ตัวละครประกอบในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” ส่วนใหญ่จะเป็นตัวละครที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมเรื่องราวให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งจะพบว่าทั้งกลุ่มที่สร้างขึ้นเพื่อสะท้อนปัญหาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นผู้ค้ายาเสพติด หรือผู้เสพยาเสพติด และกลุ่มที่สร้างขึ้นเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการแก้ปัญหาเสพติด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง พระจันทร์กลางใจ พบว่าตัวละครประกอบที่มีความสำคัญในการดำเนินเรื่องและสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเสพติดในมุมมองผู้เสพยาเสพติด คือ ญัฐวรินทร์ เธอถูกชักจูงให้เสพยาเสพติดจากเพื่อนของเธอ ดังตัวอย่าง

“ไม่เคยหรอกคะ ลองดมมั้งไหม มันก็แค่ของเล่นไม่ติดหรอกคะ นี่ลิลลี่เพิ่งกลับจากอังกฤษ ตอนที่อยู่อังกฤษเดือนหนึ่งก็ไม่เคยแตะมันเลย หรือว่าจริง ๆ คุณกระแต่ป๊อดคะ ถ้าป๊อดก็กลับไปเลย แต่ถ้าเรื่องวันนี้หลุดออกจากปากคุณกระแต่ ฐานะคะว่าจะเกิดอะไรขึ้น”...ควันระลอกสองที่ถูกพ่นใส่หน้าทำให้สติของญัฐวรินทร์เริ่มเลือนลอย เสียงที่ตบออกไปจึงไม่เข้มแข็งเหมือนเดิม “ใครบอก แค่นึกว่ามันไม่ติ” “เชื่อคนอื่นทั้งที่ตนเองไม่ได้ลอง เชื่อคนง่ายนะเรา ตอนแรกนี่กว่าจะได้เพื่อนใจถึง โธ่...กลับไปตีมีด้าแล้วนอนเถอะคะคุณคารา ถ้าจะใจเสาะขนาดนี้”

ญัฐวรินทร์เหมือนตัวเองถูกลงของ คนพวกนี้กำลังมองว่าเธอซี้ซลาด ซึ่งเธอไม่ใช่คนแบบนั้นสักนิด “ก็ได้ เตียวฉินจะลองให้พวกเธอดู พอเห็นแล้วกรุณาหุบปากด้วย” ญัฐวรินทร์แยงขวดแก้วนั้นมา จากนั้นก็ทำเลียนแบบตัวอย่างที่เพิ่งเห็นไปเมื่อครู่ โดยที่ไม่รู้เลยว่าการกระทำของตัวเองนั้นจะทำให้ชีวิตเปลี่ยนไปตลอด

(Yanantorn, 2016, p.345-346)

จากข้อความข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้เสพยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นสาเหตุการเสพยาเสพติดที่เกิดจากการถูกชักจูง ล่อลวงจากผู้เสพยาเสพติด โดยใช้คำพูดข่มขู่ ทำทนาย ดูกถูก และเหยียดหยามเพื่อให้ผู้ฟังต้องการเอาชนะคำพูดของคนเหล่านั้น จนขาดสติ และตัดสินใจเสพยาเสพติด ซึ่งผลสุดท้ายก็กลายเป็นผู้ติดสารเสพติดในที่สุด

นวนิยายเรื่อง ใต้แสงดารา พบว่าตัวละครประกอบที่มีความสำคัญในการดำเนินเรื่องและสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้ค้ายาเสพติด คือ รัตนา เธอมีเบื้องหน้าเป็นเจ้าของร้านขายของชำแต่เบื้องหลังค้ายาเสพติด แม้เธอจะรับรู้ถึงโทษภัยของยาเสพติดแต่ก็ยังคงยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น เพียงเพราะผลกำไรที่ได้จากการค้ายาดังนั้นเอง ดังตัวอย่าง

รัตนาสายหน้าอย่างสมเพช ถึงเธอจะขายแต่ก็ไม่ไร้จะเสพ เพราะเห็นหายนะที่เกิดกับสามมีผู้ล่วงลับกับตา เขาไม่ได้ตายเพราะโรคหัวใจอย่างที่เธอบอกพี่ชาย แต่ตายเพราะเสพยาเกินขนาด ส่วนก็การมิดกฎหมาย

พวกนี้ก็ได้รับสืบทอดมาจากเขานั่นเอง สามิเธจะรับซื้อยาบ้าจากเอเยนต์เพื่อนำมาผสมให้พวกคนงานก่อสร้างกิน จะได้ทำงานให้ได้อย่างหามรุ่งหามค่ำโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย พอเขาตายพวกลูกน้องกับลูกค้าบางส่วนที่ติดยา ก็มาขอซื้อกับเธอเป็นจำนวนมาก แรก ๆ เธอก็ขายส่วนที่เหลือไปแต่เมื่อเห็นกำไรงามเลยติดต่อเอเยนต์นำมาขายต่อ...

(Soinkrin, 2016, p.210-211)

จากข้อความข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของผู้ค้ายาเสพติด สะท้อนให้เห็นว่าผู้ค้ายาเสพติดมักจะประกอบอาชีพสุจริตเพื่อบังหน้าอาชีพค้ายาเสพติด ผู้ค้ายาเสพติดจึงเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม เพราะก่อให้เกิดหายนะแก่ผู้เสพ ก่อปัญหาความวุ่นวายให้กับสังคม ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือแม้แต่ปัญหาอาชญากรรม นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุของการค้ายาเสพติดที่มีสาเหตุมาจากความโลภ เพราะการค้ายาเสพติดเป็นอาชีพที่หาเงินได้ง่ายและได้เงินเร็ว จึงทำให้มีผู้ค้ายาเสพติดเป็นจำนวนมาก

นวนิยายเรื่อง พรายแสนดาว พบตัวละครประกอบที่มีความสำคัญในการดำเนินเรื่องและสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเสพติด คือ ฉัตร และ อนุวัช ซึ่งเป็นตัวละครประกอบที่นำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหาร ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่แก้ไขปัญหาเสพติดโดยใช้วิธีการปราบปราม ฉัตรเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำหน่วยข่าวกรองของกองปราบปรามยาเสพติด เขาได้ปลอมตัวเป็นช่างลงคนขับรถประจำตัวของพ่อเลี้ยงผูกมาเพื่อตามสืบคดียาเสพติด ส่วนอนุวัชเป็นทหารหัวหน้าชุดจับกุมจากฐานปฏิบัติการพิเศษ ในการจับกุมขบวนการค้ายาเสพติดของจะยอโบ ชุดจับกุมของอนุวัชได้สนธิกำลังกับชุดตำรวจปราบปรามของฉัตรเพื่อทำลายขบวนการค้ายาเสพติด ดังตัวอย่าง

หลังจากแยกกับตวิชาแล้ว ร้อยเอกอนุวัชก็เข้ามาประชุมที่ฐานพร้อมด้วยชุดจับกุมจากจังหวัด เชียงรายรวมทั้งตำรวจปราบปรามที่ติดตามคดีมาจากกรุงเทพฯ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือคนที่ทำให้อนุวัชขมวดคิ้ว เพราะจำได้ว่าเป็นคนขับรถของพ่อเลี้ยงผูกที่ชื่อว่าช่างลง “ผมชื่อฉัตร สายลับตำรวจ ปส.” ฉัตรแนะนำตัวง่าย ๆ หน้าตายังเต็มไปด้วยหวดเครา และยังอยู่ในคราบของคนขับรถเหมือนเดิม “คุณมาอยู่ที่นี้นานเท่าไรแล้ว” อนุวัชหรีตถามด้วยความสงสัย เพราะจำได้ว่าเห็นช่างลงมานาน ถ้าเป็นคนเดียวกันมาตลอดก็หมายความว่า สายลับตำรวจคนนี้อยู่ที่นี้นานแล้ว “นานแล้ว” “เข้าเรื่องเถอะ” ตำรวจภูธรเชียงรายบอกน้ำเสียงเคร่งเครียด แล้วหันไปพยักหน้าให้ฉัตร

(Kornrumpa, 2016, p.323)

จากข้อความข้างต้น เป็นการนำเสนอปัญหาเสพติดในมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหาร ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความยากลำบากในการปราบปรามยาเสพติด หากต้องการให้การกิจสำเร็จลุล่วง เจ้าหน้าที่ผู้ปราบปรามยาเสพติดต้องเสียสละตนเอง ผ่างตัวเข้าไปอยู่กับกลุ่มผู้กระทำผิด ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีความเสี่ยงต่อชีวิต เพราะหากความลับถูกเปิดเผย ย่อมก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตของเจ้าหน้าที่เหล่านั้นได้ นอกจากนี้ยัง

สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารในการปราบปรามยาเสพติดให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดิน

จากการศึกษาวิเคราะห์การนำเสนอปัญหายาเสพติดผ่านตัวละครประกอบในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” พบว่า ตัวละครประกอบได้นำเสนอปัญหายาเสพติดในมุมมองที่แตกต่างกัน คือ มุมมองของผู้เสพยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นสาเหตุการเสพยาเสพติดที่เกิดจากการถูกชักจูง ล่อลวงจากผู้เสพยาเสพติด มุมมองของผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุของการค้ายาเสพติดที่มีสาเหตุมาจากความโลภ และมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหาร ซึ่งสะท้อนให้เห็นความยากลำบากในการปราบปรามยาเสพติด และความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารในการปราบปรามยาเสพติด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์มุมมองการนำเสนอปัญหายาเสพติดผ่านตัวละครในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” จะเห็นได้ว่ามีการใช้ตัวละครตามบทบาทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวละครเอก ตัวละครปรปักษ์ และตัวละครประกอบ เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดเรื่องราวของปัญหายาเสพติดในมุมมองที่แตกต่างกันตามบทบาทหน้าที่และบริบททางสังคมของตัวละครในเรื่อง ดังนั้นตัวละครในนวนิยายจึงมีความเกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดทั้งทางตรงและทางอ้อม แสดงให้เห็นถึงมุมมองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด สะท้อนให้ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้ปัญหา ยาเสพติดในแต่ละบริบทของสังคม ซึ่งตัวละครเอกจะมีบทบาทและพฤติกรรมเชิงบวก โดยเฉพาะในการแก้ไข ปัญหายาเสพติดและการปราบปรามยาเสพติด ส่วนตัวละครปรปักษ์จะมีบทบาทและพฤติกรรมเชิงลบในการ สร้างปัญหายาเสพติด และตัวละครประกอบจะมีบทบาทและพฤติกรรมทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ทั้งนี้บทบาทของ ตัวละครขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ให้ตัวละครประกอบตัวนั้นช่วยในการดำเนินเรื่องในทิศทางใดตามโครงเรื่องที่ กำหนด ซึ่งการนำเสนอปัญหายาเสพติดผ่านตัวตัวละครนั้นได้แสดงให้เห็นถึงปัญหายาเสพติดในมุมมองที่ แตกต่างกันตามบทบาทหน้าที่และบริบททางสังคมของตัวละครได้อย่างชัดเจนและสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ เพราะตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาจะดำเนินบทบาทไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยมีฉากและบทสนทนาเป็นเครื่องมือ ในการสนับสนุนพฤติกรรมของตัวละครให้มีความสมเหตุสมผลและสมจริง มีการเคลื่อนไหวตามสถานการณ์หรือ เหตุการณ์ที่ปรากฏในเรื่อง ทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ นั่นคือ แนวคิดเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติด สอดคล้องกับ Nohdaeng. (2009, p.67) ที่กล่าวถึงแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดใน นวนิยายที่ได้รับรางวัลของปิยะพร ศักดิ์เกษม พ.ศ. 2537-2550 ว่า ผู้เขียนได้นำเสนอแนวคิดผ่านตัวละครให้ ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างชัดเจน จากความคิดและบทสนทนาของตัวละคร รวมทั้งพฤติกรรมของตัวละคร ดังนั้นการที่ ผู้เขียนนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” ใช้การนำเสนอปัญหายาเสพติดผ่านตัวละครเอก ตัวละครปรปักษ์ และตัวละคร ประกอบ ซึ่งสะท้อนมุมมองปัญหายาเสพติดตามบทบาทของตัวละครได้อย่างชัดเจน จึงทำให้นวนิยายชุด “รัก หม่มฟ้า” สามารถนำเสนอภาพสะท้อนของปัญหายาเสพติดได้อย่างน่าสนใจและครอบคลุมในทุกด้านทุกแง่มุม ทำให้ผู้อ่านเห็นและเข้าใจปัญหายาเสพติดในหลากหลายแง่มุม ทั้งสาเหตุของปัญหา วิธีการรับมือ การแก้ปัญหาทั้ง ทางตรงและทางอ้อม และผลกระทบที่เกิดจากปัญหายาเสพติด สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการกำลังใจ

ที่ต้องการนำเสนอปัญหาเสพติด การใช้กระบวนการยุติธรรมไทยที่นำไปสู่การให้โอกาสผู้ที่เคยทำผิดพลาดได้ กลับมามีที่ยืนในสังคม กระบวนการทางการทูต กระบวนการเจรจาโน้มน้าวข้อผิดในระดับสหประชาชาติ รวมทั้ง น้อมนำศาสตร์พระราชารหรือการพัฒนาทางเลือก (AD) ผ่านตัวละครในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” ที่ผู้เขียนได้ ถ่ายทอดเรื่องราวสู่แวดวงวรรณกรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นมุมมองการนำเสนอปัญหาเสพติดผ่านตัวละคร ในนวนิยายชุด “รักหม่มฟ้า” จะเป็นแนวทางให้ผู้สนใจได้นำไปใช้ในการศึกษาเชื่อมโยงจากตัวละครไปสู่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งได้รับการช่วยเหลือจากโครงการกำลังใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษาการนำเสนอปัญหาเสพติดผ่านตัวละครในนวนิยายเรื่องอื่นที่มีตัวละครเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

References

- Kanitaya (alias). (2016). **Fah Lohm Sai**. Samut Sakhon : Pimkhum.
- Kornrumpa (alias). (2016). **Plai Saeng Daw**. Samut Sakhon : Pimkhum.
- Lanlalin (alias). (2016). **Praw Weh Ha**. Samut Sakhon : Pimkhum.
- Munlikamas, K. (2003). Literature review. (11 th ed.). Bangkok : Ramkhamhaeng University.
- Matichon Online. (2016). **Novel “Rak Hom Fa” create and share support to society**. [Online]. Available : https://www.matichon.co.th/education/news_237385 [2017, January 10].
- Nohdaeng, P. (2009). **Analysis of concepts and strategies for presenting ideas in the award-winning novels of Piyaporn Sakkasem, 1994-2007**. Master, Art (Thai), Graduate School, Naresuan University.
- Office of provincial public prosecution Uttradit. (n.d.). **Authority duty**. [Online]. Available : <http://www.utadit.ago.go.th/index.php/2013-01-18-03-12-23/2013-01-18-03-14-34> [2020, May 8].
- Soinkrin (alias). (2016). **Tai Saeng Dara**. Samut Sakhon : Pimkhum.
- Vichyapakorn, K. (1991). **Basic of studing short story and novel**. Phitsanulok : Naresuan University.
- Yanantorn (alias). (2016). **Phra Jan Klang Jai**. Samut Sakhon : Pimkhum.